Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 26 (914) * miercuri 26 iunie 1963 * 8 pag. 30 bani

DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Inscripție pe o floare

de Eugen Frunză

În fața locuinței mele am surprins o discuție între doi școlari. Ședeau amîndoi ca niște acrobați, spate-n spate, pe o singură minge mare de fotbal. Se odihneau după joacă. Scobora pe scara timpului, liniștit și fără grabă amurgul zilei de vacanță.

— Va să zică aducem fiecare cîte un buchet...
— Aducem.
— Ce fel? Crini?...
— Crini!...
— O anunți tu pe Felicia, iar eu pe Tudorel. Nu uiți?
— Bine, nici o grijă!

Și cei doi copii s-au îndreptat către complexul de locuințe de peste drum.

Eram curios ce anume plan puseseră la cale.

Iată ce am aflat.

Se pregăteau ca, de „Ziua învățătorului", să-i facă o surpriză omului care zi de zi, cu răbdare și dragoste îi ajută să-și îmbogățească mintea, să dezlege tainele vieții și ale cărților. Era vorba de învățătorul lor.

Într-adevăr, plină de răspundere este munca lui. Partidul și statul i-au dat în grijă creșterea și educarea tinerelor vlăstare. El sădește în sufletele lor florile dragostei de țară și de partid, îi pregătește să devină vrednici constructori ai socialismului și comunismului, apărători ai păcii și ai fericirii. Cît de minunată este această muncă și cît de grea în același timp! Învățătorul e ca un sculptor care frămîntă lutul cu mîinile sale și îl transformă treptat într-un chip de toată frumusețea. El e prietenul vostru mai mare, pe care nu-l veți uita întreaga viață. Tocmai de aceea învățătorul se bucură în regimul nostru democrat popular de atîta prețuire. Tocmai de aceea partidul și guvernul au instituit, spre cinstea lui, „Ziua învățătorului".

Dragii mei prieteni pionieri, cînd am aflat despre ce discutaseră cei doi școlari m-am bucurat mult. Și bucuria aceasta care mi răsărise în inimă aș fi vrut-o scrisă pe o floare. Pe un crin cules de voi și dăruit învățătorului, de ziua lui.

Îl felicit și eu, deși de mult nu mai sînt școlar.

Atențiune!

Pionieri și școlari!

CITIȚI ÎN NUMĂRUL VIITOR AL „SCÎNTEII PIONIERULUI" CONDIȚIILE DE PARTICIPARE LA

„Concursul pentru ce[illegible] ma[illegible] [illegible]o[illegible] ju[illegible] de excursie"!

FIECARE DIN VOI POATE PARTICIPA, OBȚININD PREMII VALOROASE!

CITIȚI CONDIȚIILE CONCURSULUI, CARE VOR APĂREA ÎN „SCÎNTEIA PIONIERULUI" DE MIERCURI, 3 IULIE 1963

Scînteia pionierului

Sfîrșit de an școlar

LA SERBARE

A sosit vacanța! Dar înainte de a-și lua rămas bun, copiii s-au întîlnit să sărbătorească încheierea unui an de învățătură rodnică.

Pe scenă, pionierii recită solemn poezii închinate patriei, partidului. Ei dansează însoțiți de frumoasele melodii populare. Prezintă exerciții ritmice, se dovedesc abili în acrobație artistică. Nu lipsesc feeriile, în care florile prind viață, fluturii aleargă de colo-colo, piticii apar jucăuși și prietenoși. Se petrec multe lucruri interesante pe scenă. Iată notele 3, 4, 5 și 6 în fața judecății elevilor. Au încercat să se strecoare în catalog, dar nu le-a mers, pînă la urmă au fost alungate. Toate acestea s-au petrecut în sceneta „Procesul notelor mici" dar și în realitate.

Și acum, să cităm cîteva nume de pionieri și utemiști care s-au remarcat la serbarea de sfîrșit de an școlar de la Școala de 8 ani nr. 3, raionul 1 Mai, București: Moldovan Reghina, clasa a VII-a, Pop Adela, clasa a VI-a A, Axinte Viorel, clasa a VI-a A, Manea Nicolae, clasa a II-a A, Roman Vasilica clasa a III-a A.

M. DIACONU

Copiii cîntă. E doar serbarea de sfîrșit de an. Școala de 8 ani nr. 19 din Capitală.

Moment solemn: la Școala de 8 ani nr. 171 din București — înmînarea premiilor.

Zi de sărbătoare

Toți copiii sînt mîndri și îmbujorați de emoție. Și au și de ce — în dimineața aceasta au încheiat un nou an școlar.

După un an de străduințe și realizări e și firesc ca cei mai buni dintre ei — fruntașii la învățătură, disciplină și activitatea pionierească — să-și primească răsplata meritată. În ropotul aplauzelor, rînd pe rînd, sînt premiați și felicitați pionierii Florea Rodica, Gorea Ileana, Goanță Grigore, Anghel Adrian, Kocsik Iuliu, Marton Irina, Cîmpean Doina — toți cu medii de la 9,50 în sus.

Iată-i și pe cei din clasa a VII-a. Absolvenți! Unii vor merge la școala medie din localitate, cei mai mulți însă, la cea profesională. Minerul Iosif Gorondi, prezent la serbarea lor, a felicitat în numele tovarășilor toți absolvenții.

Înmînarea premiilor, cîntecul, jocul și voia bună vor rămîne în amintirea copiilor de la Școala de 8 ani nr. 1 din Lupeni ca o amintire mereu vie, de neuitat.

N. BULGARU

Sfîrșit de an școlar

Se pregătesc cu drag

Pionierii Petrescu Maria, Bulu Dumitru, Moştioru Mariana, Tudor Anişoara şi Ionescu Andrei, din clasa a VII-a a Şcolii de 8 ani din comuna Bragadiru, regiunea Bucureşti, se adunaseră la camera pionierului. Le vorbea tovarăşul Stan Ilie, membru în comitetul U.T.M. al Fabricii „Fulger".

— Copii, mi-aţi spus că vreţi să stăm de vorbă despre drepturile şi îndatoririle utemiştilor...

Toţi împliniseră 14 ani şi voiau să ştie cît mai multe despre organizaţia revoluţionară a tineretului. Ei ştiau că a fi membru al U.T.M. e o cinste care se acordă doar celor mai buni dintre tineri. De aceea l-au rugat pe tovarăşul Ilie să vină în mijlocul lor, să stea de vorbă.

Cu mult interes au discutat ei despre îndatoririle şi drepturile utemiştilor, despre mîndria de a fi purtător al carnetului roşu de utemist, despre felul cum se face primirea în U.T.M.

Dar pionierii vor să ştie cît mai multe despre fraţii lor mai mari, în rîndul cărora vor intra şi ei în curînd. De aceea, propunerea de a citi unele cărţi din lupta utecriştilor şi comuniştilor în ilegalitate sau din viaţa tineretului zilelor noastre au primit-o cu bucurie. Cărţi ca „Zborul şoimului" de M. Mihalache, sau „Povestiri de la Doftana" de M. Novicov au fost citite cu mult interes. Ei au învăţat şi cîntece închinate tineretului. Între altele, au învăţat cîntecele: „Tinere, tu eşti nădejdea ţării" şi „Tineret, mîndria ţării". Cu toţii se străduiesc să participe cu tragere de inimă la activitatea obştească, să fie folositori colectivului.

Acum, în vacanţă, e bine ca activele pionereşti din tabere să aibă în vedere dorinţa pionierilor de a cunoaşte activitatea utemiştilor, de a se pregăti să devină purtători ai carnetului roşu. De aceea, vă recomandăm să organizaţi întîlniri cu activişti ai U.T.M., vizite la locurile de muncă ale utemiştilor, acţiuni în comun cu organizaţiile de bază U.T.M.

BUCURIA DETAŞAMENTULUI

Îndată ce şi-au făcut apariţia, au fost întîmpinate cu bucurie. Pentru fiecare se pregătiseră scurte felicitări, flori. Bucuria lor era bucuria întregului detaşament.

Despre ce este vorba?

Apostol Elena, Suleap Lucia, Ţăranu Rodica, Rusu Magda şi încă vreo cîţiva pionieri din detaşamentul claselor a VII-a de la Şcoala medie nr. 4 din Iaşi păşiseră în marea familie a utemiştilor. Pionierii se bucurau pentru că cei care primiseră carnetul roşu fuseseră mereu în primele rînduri. În catalog numai note bune, totdeauna gata să dea o mînă de ajutor unui coleg rămas în urmă la învăţătură, să organizeze ceva interesant şi plăcut pentru tot detaşamentul. Cînd s-au mutat în această şcoală nouă, ei au fost primii care, alături de utemişti, au nivelat şi au curăţat curtea, au plantat puieţi în jurul şcolii. În grămada de fier vechi, gata să plece spre Hunedoara, sînt şi multe zeci de kilograme colectate de ei.

„Meritau să fie primii utemişti din detaşament" spun pionierii din clasă. Şi pe drept cuvînt.

CRISTINA ANDREI

(Continuare din nr. trecut)

Activelor pionereşti le revine un rol însemnat în organizarea excursiilor. Cu sprijinul şi îndrumarea instructorilor şi profesorilor, ele vor ajuta **la stabilirea itinerarului şi a numărului de participanţi; alegerea şi verificarea echipamentului; însuşirea de către copii a unor noţiuni de orientare şi topografie; pregătirea fizică a participanţilor.** După acestea, în programul excursiei se vor trece unele lucruri despre regiunea şi locurile unde se va organiza excursia ca: (limitele geografice, caracteristicile reliefului, structura geologică şi clima; flora şi fauna; scurte date istorice; caracteristici economice, bogăţiile şi realizările în toate domeniile pe plan local).

Fiecare excursie — de lungă sau de scurtă durată — presupune, aşadar, o temeinică pregătire atît în ceea ce priveşte **precizarea scopului, şi stabilirea itinerarului,** cît şi rezolvarea unor probleme de **ordin administrativ - gospodăresc,** privind transportul, cazarea, masa etc. Este foarte important ca **temele excursiilor şi itinerarului pe care le veţi organiza să fie în aşa fel alese încît să intereseze pe toţi copiii care participă la acţiune,** astfel ca noile cunoştinţe să se potrivească preocupărilor, vîrstei şi nivelului vostru de cunoştinţe. În acest scop e bine ca toţi pionierii, participanţi la excursie sau drumeţie, în frunte cu activele pionereşti, **să ia parte activă la întocmirea itinerarului, să facă propuneri şi sugestii concrete privind desfăşurarea excursiei sau drumeţiei.** Este necesar ca voi să primiţi şi să cereţi din partea instructorului superior, a cadrelor didactice de specialitate **explicaţii privitoare la traseu, la atribuţiile concrete ale fiecăruia dintre voi în diferite etape ale desfăşurării excursiei.** Este util să citiţi opere literare şi cu caracter informativ, legate de regiunea ce va fi vizitată. De pildă, cei care vor merge la Hunedoara pot citi cartea „400 de zile în oraşul flăcărilor", de V. Nicorovici, vizitatorii Dobrogei pot citi „Semnul din larg" de Traian Coşovei, şi aşa mai departe.

Tot în perioada de pregătire a excursiei, va trebui să vă instruiţi cu unele probleme ce se cer în acest scop: astfel veţi învăţa **semnalizarea cu fanioane,** cum să vă construiţi un **adapost pentru noapte,** cum să acordaţi **primul ajutor sanitar** în caz de nevoie, cum să aprindeţi un **foc de tabără,** să instalaţi un **cort** etc. Pentru organizarea excursiilor în bune condiţiuni, este necesar **să cunoaşteţi dinainte ruta respectiva,** locurile ce urmează a fi vizitate. Pionieri din activ, împreună cu cadre didactice şi instructori de pionieri, pot cere lămuriri suplimentare oficiilor regionale de turism şi consiliilor regionale ale U.C.F.S., în scopul unei documentări mai ample asupra regiunii în care se va desfăşura excursia. Pentru o mai bună reuşită a activităţii de cercetare ştiinţifică, pionierii şi şcolarii pot să se împartă în grupe, pe preferinţe şi specialităţi: zoologi, geografi, istorici, folclorişti, fotografi etc. O dată împărţite sarcinile şi rezolvate problemele de transport, cazare, masă, echipament, se poate porni la drum.

Prof. I. MIHUŢ

(Va urma)

Discuţia noastră

CUM NE COMPORTĂM

Atitudinea faţă de cei din jur

Dragi prieteni, de curînd am stat de vorbă cu pionieri din unitatea Şcolii de 8 ani nr. 1 din Piteşti. Subiectul a fost atitudinea copiilor faţă de cei care îi înconjoară. Am aflat multe lucruri frumoase, am aflat şi altele... mai puţin frumoase. Dar mai bine să dăm cuvîntul cîtorva pionieri.

● Într-o zi, pe stradă...

„Eram într-una din zile pe strada Teileanu, a început să povestească pionierul Gruici Lazăr, din clasa a V-a C. Mă grăbeam să-l ajung din urmă pe colegul meu Diaconu Dumitru. Apropiindu-mă, însă, am rămas împietrit. Ce credeţi că făcea Dumitru? Mergînd în spatele unui om bătrîn se tot strîmba, îl imita cum se străduia acesta să împingă un cărucior cu o butelie de aragaz. Tocmai mă pregăteam să-l opresc, să-i spun cîteva, dar n-am apucat, că numai ce-l văd pe Dumitru că se apropie de bătrîn şi pune mîna pe cărucior. Mi-am închipuit că şi-o fi dat şi el seama cît de urît se purtase şi că s-a hotărît să ducă el povara. Cînd colo, ce credeţi? Fără veste, a împins căruciorul la vale şi, dacă nu se repezeau doi băieţi mai mari să-l oprească, butelia putea să facă explozie. Cît de ruşine mi-a fost atunci de purtarea colegului meu! Dar şi în alte ocazii el se poartă urît. Îi bate pe cei mici, se grozăveşte că fumează, răspunde obraznic celor mari. Este atît de urîtă o astfel de purtare!"

● Haideţi să ne jucăm împreună...

„Să nu credeţi că sînt mulţi copii care se poartă ca Dumitru, a ţinut să intre în discuţie pioniera Costea Sanda, preşedinta unităţii. Uite, pe strada noastră sînt mulţi copii, de toate vîrstele, şi nu numai de la şcoala noastră. Blocurile sînt alăturate, unele curţi interioare sînt comune. Mai de mult, se întîmpla ca noi, cei mai mari, să ne strîngem laolaltă, iar pe cei mici nici să nu-i băgăm în seamă. Pînă într-o zi, cînd o fetiţă mică a ieşit în stradă şi a fost lovită de maşină. De atunci, atît noi, cît şi copiii de pe strada Eremia Grigorescu, unde s-a întîmplat accidentul, am hotărît să ne ocupăm mai mult de cei mici. Înainte, singura noastră grijă era ca ei să nu strice rondurile şi florile pe care le sădisem noi, să-i certăm cînd făceau gălăgie. Ne-am dat seama că-i prea puţin. Acum, mai ales că sîntem în vacanţă, facem mai mult pentru cei mici. Organizăm jocuri pentru ei, îi învăţăm cîntece şi poezii, le arătăm cum să se poarte. Ba am făcut şi un program de plimbare în parc. Părinţii Doinei, ai lui Cristian, ai lui Titel sînt foarte mulţumiţi de felul cum ne purtăm cu cei mici. Ne spun adesea că acasă copiii îi întreabă: „Mamă, eu cînd o să fiu pionier?" Mai aştept mult?" Şi noi tare ne bucurăm văzînd că cei mici vor să ne semene".

ELENA MĂNESCU

Ce spune programul de activități

O adevărată bucurie a constituit alcătuirea programului de activități al **Taberei locale pentru pionierii din comuna Vișina, raionul Găești.** Idei, propuneri, se adunaseră din belșug cu mult timp în urmă.

Am gîndit însă, că e bine să ne oprim la cîteva din aceste activități, să vedem cum s-au gîndit pionierii din comuna Vișina să le realizeze. De pildă, excursia pe care o vor face la Cîmpulung Muscel. Itinerarul a fost stabilit: primul popas va fi la Golești unde vor vizita muzeul de istorie; al doilea popas — comuna Stîlpeni, unde vor avea de văzut Fabrica forestieră. La Colibași — al treilea popas — se vor întîlni cu muncitori fruntași și, în sfîrșit va urma vizitarea orașului Cîmpulung Muscel. Dar alcătuirea itinerarului constituie numai începutul organizării excursiei. Pionierii s-au gîndit încă la multe lucruri: să hotărască cum vor întocmi jurnalul de călătorie, să stabilească un anumit program pe zile, să hotărască ce au de făcut micii naturaliști, cu ce numere vesele pleacă „artiștii" unității în deplasare. Dar ce i-a entuziasmat cel mai mult pe unii a fost înființarea cercului „micilor fotografi" — urmare a propunerii unui pionier. În unitatea lor sînt mulți care se pricep să facă fotografii!

Cîțiva au și aparate de fotografiat. De ce, pînă la excursie nu s-ar pune la punct în cadrul unui cerc, toate nelămuririle? s-au întrebat pionierii. Apoi, din excursii și din drumeții, cele mai frumoase lucruri întîlnite vor fi aduse în unitatea lor. (Pe pelicula, bineînțeles!). Unii au propus ca în urma excursiei, a vizitelor și drumețiilor făcute în vacanță să se organizeze un concurs „Drumeții veseli" cu tema „Să ne cunoaștem regiunea". Cu toții, ceilalți au fost de acord.

Încă din timpul anului școlar, pionierii se gîndiseră să pregătească o adunare cum va arăta comuna lor în anul 1965. Și iată că vacanța le oferă timp din belșug să poată organiza o astfel de acțiune. Pentru că, într-adevăr, trebuie timp ca să afli, așa cum și-au propus ei, date despre trecutul comunei, să stai de vorbă cu cei mai bătrîni țărani trebuie timp, timp de care vacanța dispune berechet. Cîntecele vechi, folclorul nou vor fi și ele notate în caiete. Dar cele mai multe lucruri vor să afle despre viitor. Discutînd cu președintele sfatului popular și cu o seamă de colectiviști, întrebările vor căpăta răspuns. Își vor închipui cum va arata comuna în urma sistematizării ei și a construirii atîtor case noi, a construirii Complexului comercial, a noilor magazine și a școlii medii. Își vor închipui, desigur, și noile părculețe săpate de ei, primii puieți sădiți de-a lungul noilor străzi. Și astfel, imaginea comunei lor dragi în anul 1965 va fi tot mai întregită.

Pionierii din comuna Vișina au îndrăgit mult sportul. În vara aceasta, ei vor să organizeze multe activități în aer liber, să-i atragă pe toți copiii în întreceri pasionante. Și iată că, în program, au trecut mai multe zile închinate sportului. Dar, pentru ca totul să meargă bine, încă de la începutul vacanței au hotărît să adune tot materialul sportiv, să-l pună la punct, să repare plasele, să aranjeze terenul, să fie numiți cei care vor răspunde de organizarea diferitelor concursuri sportive. Și după ce vor fi alcătuite cele mai bune echipe, după ce se va vedea care sînt campionii taberei, ei bine, atunci vor putea fi provocați la întrecere vecinii —pionierii din comuna Răscăieți. Și ziua aceea, închinată sportului, va fi dintre cele mai pasionante. „Zile frumoase, pline de veselie, vor fi toate zilele noastre de tabără. Vom merge la culesul spicelor, vom da serbări la arie, ne vom bucura de soare, de răcoarea pădurilor dimprejur. Va fi minunat!" ne-au spus pionierii din comuna Vișina.

Iar noi, după cîte ați văzut, avem toate motivele să-i credem.

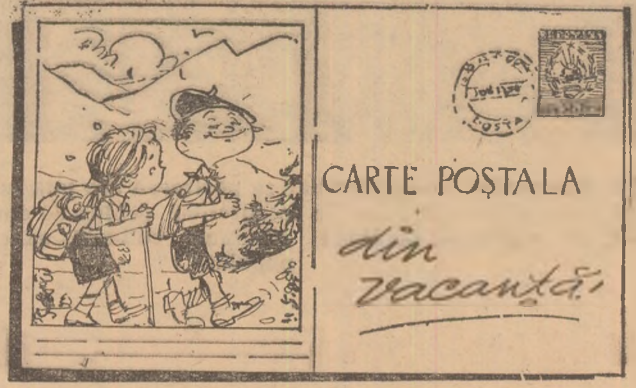
E. TOFAN

București, iunie 1963

Stimați copii,

N-au trecut decît cîteva ceasuri de cînd m-am întors dintr-o călătorie. Am însoțit un grup de școlari bucureșteni în excursia lor la Bicaz. Nerăbdarea cu care am apucat locul ca să vă scriu o datorez, firește, în primul rînd bucuriei ce mă stăpînește de cîte ori mă reîntîlnesc cu această minune a puterii, hărniciei și talentului poporului nostru care este hidrocentrala de la Bicaz și pe care îmi place s-o asemăn cu o rampă de lansare: de aici și-a luat zborul una din cele mai cutezătoare rachete ce ne poartă pe drumul înfloririi necontenite a patriei noastre socialiste. Chiar și cei mai timizi și mai tăcuți dintre copii se întreceau în exclamații de uimire, și de mîndrie în fața celor văzute și care întreceau cu mult tot ce-și imaginaseră ei că vor vedea

Dar în același timp în care bucuria lor nu mai cunoștea margini s-au petrecut și cîteva lucruri poate

neînsemnate la prima vedere, care însă îmi par a nu fi prea străine de tîlcul vorbei înțelepte despre „buturuga mică". Primul: un popas la debarcaderul marelui lac de acumulare a stîrnit copiilor o sinceră emoție, manifestată prin aplauze și chiote. Cele cîteva aparate de fotografiat aduse de acasă au lucrat aici neîntrerupt. Ba, în cinstea frumuseții de aici s-a cîntat și un cîntec din corul căruia n-a lipsit nici o voce. Numai că, fiind ora prînzului, resturile ospățului care s-a organizat tot aici au rămas împrăștiate pretutindeni, ca să amintească și altora că prin acest loc a trecut un grup de copii... Al doilea: un muncitor le povestește despre spiritul tovărășesc în care lucrează echipa sa. Copiii cer zeci de amănunte, întreabă mereu, vor să știe cît mai multe. Și în vreme ce muncitorul povestește, dînd pe rînd alt și alt exemplu despre tovărășia care îi leagă, o fetiță se plînge colegului ei că-i e greu rucsacul și acesta dă din umeri nepăsător; pe un băiat îl strîng bocancii, îi spune colegului său și acesta, deși avea o pereche de „tenişi" în plus, rîde, îi replică: „Nu-i nimic, o să-ți treacă", și în clipa următoare ridică mîna ca să mai ceară o lămurire despre relațiile tovărășești... Al treilea... Dar poate că ar fi mai bine să mă opresc numai la aceste două exemple. Spațiul „cărții poștale" îmi spune că e suficient. Spiritul ei de scrisoare deschisă îmi cere însă să mai adaug direct și fără ocol: prieteni, sinceri și entuziaști excursioniști, dovediți și prin cele mai mărunte fapte cît de plină și de înaltă vă e bucuria descoperirilor voastre. Noul, frumosul nu e numai în jurul vostru — el trebuie să fie în primul rînd în voi.

Atît pentru azi. Pînă la următoarea „carte poștală" o caldă strîngere de mînă de la

OCTAV PANCU-IAȘI

1. Sînt veseli și fericiți. E și firesc. După un an de școală, sute și sute de pionieri și școlari au plecat spre litoral.

2. Parcurile bucureștene oferă copiilor minunate condiții de odihnă și distracții.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Tradiția pentru dansul popular se păstrează din tată în fiu în comuna Șienț, raionul Bistrița. În fotografie: echipa de dansuri a copiilor, ce activează pe lîngă căminul cultural, execută un dans popular.

CARNET DE REPORTER

Galațiul, bătrînul port dunărean, trăiește în fiecare zi evenimente remarcabile. La Șantierul Naval a fost lansat la apă un nou cargou, în cartierul Țiglina oamenii muncii au primit în folosință un nou bloc monumental, iar temelia noii cetăți a oțelului — Combinatul Siderurgic — a mai crescut. Uzina de tablă subțire, vestită în toată țara pentru produsele ei, a împlinit nu de mult 40 de ani de existență. Este și acesta un eveniment demn de luat în seamă și, mai ales, un prilej de a cunoaște pe scurt vechea și noua istorie a uzinei...

Felicitări

Așezat la pupitrul de comandă, Gheorghiță trăiește clipe de mare tensiune sufletească. Privește cu ochii larg deschiși agregatul acela complicat și uriaș — laminorul — de parcă acum îl vede pentru prima oară și, în minte, îi stăruie aceeași întrebare: va fi el în stare să-l strunească? La cîțiva pași, în spatele său, se află maistrul Blaga, cel care luni de-a rîndul i-a dezvăluit multe din tainele mașinii, l-a învățat cum s-o mînuiască. Gheorghiță nu-l vede, căci toată ființa lui e concentrată spre sumedenia de manete și butoane de pe tabloul de comandă, dar îi simte privirea caldă, ocrotitoare, îi ghicește zîmbetul încurajator pe buze și asta îi dă multă încredere, siguranță. Și totuși, emoțiile sînt emoții. Nu poți scăpa de ele cu una, cu două. Mai ales într-un astfel de moment, cînd trebuie să primești „botezul muncii", cum se exprimă maistrul.

— Gata! spune maistrul după cîteva clipe. E timpul să-i dai drumul, flăcăule!

Gheorghiță își potolește bătăile inimii și apasă pe butonul de pornire. Valțurile de oțel încep să se rotească tot mai repede. Pe banda transportoare a apărut și lingoul de metal incandescent. Acum e acum! Flăcăul manevrează cîteva manete și lingoul — iată-l între valțuri. După cîteva minute, sub privirile lui Gheorghiță, bucățica de metal se transformă într-o foaie lungă de vreo doi metri și groasă de 3 mm, din care cazangiii de la „Vulcan", ori de la „Șantierul Naval", vor confecționa un nou cazan de aburi.

Maistrul măsoară dimensiunea, grosimea foii de metal și dă din cap mulțumit. E semn că normele tehnice de producție au fost respectate întocmai, că Gheorghiță a primit „botezul muncii". Maistrul se apropie de pupitrul laminorului zîmbind:

— Așadar, iată-te laminorist, băiete. Te felicit! Flăcăul roși. De bucurie și de emoție. Că nu-i puțin lucru să devii muncitor calificat la 18 ani, iar pe deasupra să mai primești și laude pentru felul cum lucrezi, chiar din prima zi, de la un specialist ca maistrul Blaga.

Să nu uiți...

După orele petrecute lîngă laminor, comunistul Petre Blaga, maistrul cu ghiocei la tîmple, și utemistul Gheorghe Crîngan, muncitorul care abia a împlinit 18 primăveri, poposesc adesea în curtea uzinei, să soarbă mireasma garoafelor din parc, să admire neastîmpărul Dunării, să mai asculte cîteva clipe freamătul muncii din hale.

— Mîndră uzină, exclamă flăcăul plin de admirație. Mașini moderne, automate, hale mari, spațioase, club, bibliotecă, parc, flori... ți-e mai mare dragul să muncești aici!

— Ai dreptate, băiete. E tare frumos la noi. Dar a fost o vreme, și nu prea îndepărtată, cînd uzina asta era pentru muncitori un adevărat iad. Să treci neapărat pe la punctul de agitație. Sînt acolo cîteva fotografii și documente din vremurile cînd uzina aparținea lui Auschnit. Acum, nimic n-a mai rămas din vechea uzină. Uite, vezi colo mai spre poartă, se afla iadul — o hardughie dărăpănată în care munceau, înghesuiți ca sardelele, vreo două sute de muncitori. Din cauza fumului, a gazelor, a foamei, a muncii de rob, mulți leșinau lîngă mașini. Căzînd, unii nimereau între valțuri ori peste metalul incins. După cîtva timp auzeai că s-au prăpădit, ori îi vedeai pe străzi în cîrji, cerșind o bucată de pîine.

Amare aduceri aminte! Vocea maistrului devine gravă, cu intonații metalice, iar privirea flăcăului caldă, luminoasă pînă mai adineauri, se întunecă.

— Iar aici, continuă maistrul, chiar pe locul unde acum sînt rînduite florile, se afla carcera. Cînd muncitorii protestau împotriva condițiilor inumane de muncă și de viață, erau bătuți, schingiuiți de jandarmi și apoi aruncați în carcere sau direct în pușcărie. Dar muncitorii nu s-au lăsat îngenuncheați. Sub conducerea comuniștilor, ei au scuturat de pe umeri jugul exploatării, au reconstruit din temelii uzina, dîndu-i înfățișarea luminoasă de astăzi. Dar nu numai atît. O dată cu reconstruirea uzinelor, a țării întregi, oamenii muncii, conduși de partid, au clădit mii de școli și internate confortabile, laboratoare moderne, biblioteci, baze sportive... Au tipărit miliarde de manuale școlare și ți-au fost oferite în dar ție și altor milioane de tineri ca tine, pentru ca voi să nu mai știți ce-i mizeria și foamea, pentru ca voi să creșteți mari și sănătoși, să vă puteți realiza cele mai înălțătoare visuri. Să nu uiți asta niciodată, Gheorghiță!

I. ANDREI

PE-UN PICIOR DE PLAI

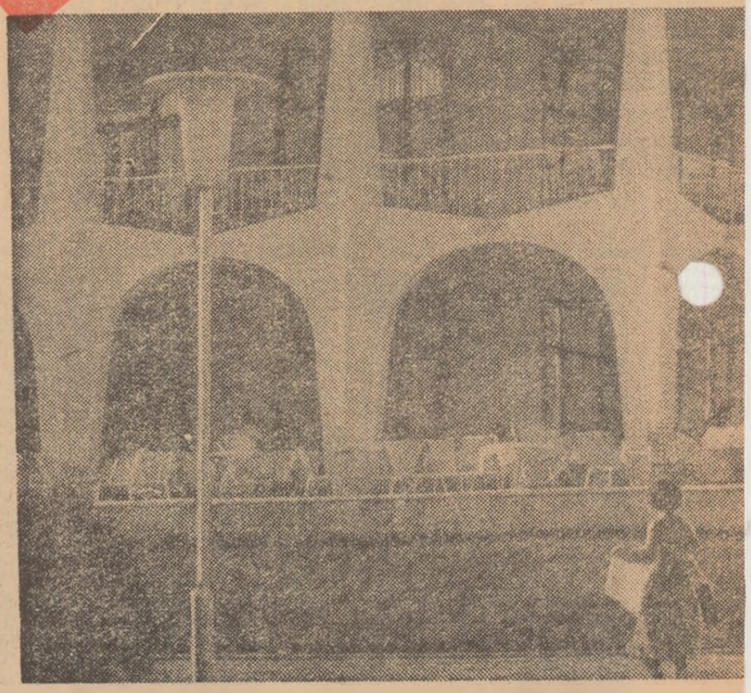

Eu nu știu nimic mai drag

Foaie verde foi de fag,
Eu nu știu nimic mai drag
Ca partidul țării mele
Ce ne-a scos din timpuri grele
Și ne-a scăpat de nevoi,
De tîlharii de ciocoi,
De focul amarului
Și pumnul jandarmului.
S-avem astăzi cîte-am vrut,
Cu domnia s-a bătut,
Brațul lui de stîncă tare
A rupt lacăt și zăvoare,
Și mereu o fi sub soare,
Pentru răi — neiertător,
Pentru noi — mîngîietor;
Unde merg, unde pășesc,
Cu partidul mă găsesc:
Îi simt mersu-n grîul des
Ce se leagănă pe șes,
Cînd văd șirul de tractoare
El în minte îmi răsare...
Cînd văd toamna carul plin
Inima-mi șoptește lin:
Să trăiești, partid iubit,
Că de cînd ai izbîndit
Avem și noi trai tihnit.
Copilașii ne sînt flori,
Zilele — mîndre comori,
Anii tineri și-ncărcați
Tot de mîna ta ni-s dați.
Să trăiești, partid iubit,
Că multe ne-ai dăruit;
Și să-ți fie trainicia
Cît soarele și vecia.

(Folclor nou cules din comuna Cerna, raionul Măcin — satul poetului Panait Cerna)

NOI CONSTRUCȚII PE LITORAL

Se înfrumusețează locul natal

Pe zi ce trece, fața satului se schimbă mereu. Țăranii colectiviști muncesc cu drag, rodul muncii este al lor, al celor ce muncesc. La tot pasul întîlnești casele mari și frumoase ale colectiviștilor din care străbat pînă în stradă cîntecele aparatelor de radio. Nu de multă vreme arde și la noi în sat „lampa lui Ilici". Ce plăcut este să citești la lumina electrică! Sediul gospodăriei agricole colective, căminul cultural, școala de 8 ani, dispensarul medical și altele sînt construcții cu care ne mîndrim. Ele sînt făcute în anii regimului nostru democrat-popular. Trebuie să vă spun că mai toți colectiviștii au biciclete, motorete, motociclete, iar noi, copiii, învățăm într-o școală nouă, luminoasă, încăpătoare, din manuale primite gratuit — dar neprețuit al partidului nostru.

În timpul liber mergem la căminul cultural unde avem prilejul să vizionăm filme, să ascultăm conferințe, sau să asistăm la diferite programe prezentate de echipe artistice. În sat avem și o bibliotecă bogată. Sutele de cărți sînt citite cu mult interes atît de cititori mai vîrstnici, cît și de noi, tineretul.

DOBRE I. MARIN
Școala de 8 ani, com. Seaca de Cîmp, raionul Calafat

ÎN ZILELE VACANŢEI

De vorbă cu MARIA POPESCU — Director în Ministerul Invăţămîntului

— Zilele de vacanţă au sosit. Ce măsuri s-au luat pentru ca vacanţa elevilor să fie cît mai frumoasă ?

— Ca şi în anii trecuţi, prin grija părintească a partidului nostru faţă de copiii ţării, Ministerul învăţămîntului, în colaborare cu Uniunea Tineretului Muncitor organizează diferite feluri de excursii pentru elevi, tabere şcolare, colonii de preşcolari, atît în regiuni de munte cît şi în staţiunile de pe litoralul Mării Negre. La Sinaia şi la Costineşti, unde există tabere internaţionale, şcolarii noştri vor lega prietenii cu copiii de peste hotare.

De remarcat că toate aceste tabere, colonii sau puncte turistice sînt situate în cele mai pitoreşti locuri. Cîntecele de voioşie ale pionierilor şi şcolarilor aflaţi la odihnă se vor face auzite pe Valea Prahovei ca şi pe Cerna, în vechiul castel de la Bran, ca şi la frumoasa cabană „Lunca florii" din Munţii Parîngului.

— Dar cu privire la organizarea activităţii culturale, ce ne puteţi spune ?

— S-au asigurat condiţii din cele mai bune nu numai în ce priveşte cazarea şi masa, dar şi în vederea desfăşurării unei bogate activităţi cultural-educative. Este vorba de cluburi special amenajate, filme artistice şi documentare, biblioteci bogat înzestrate cu cărţi de literatură beletristică, reviste, material pentru diverse activităţi sportive — volei, ping-pong, şah etc.

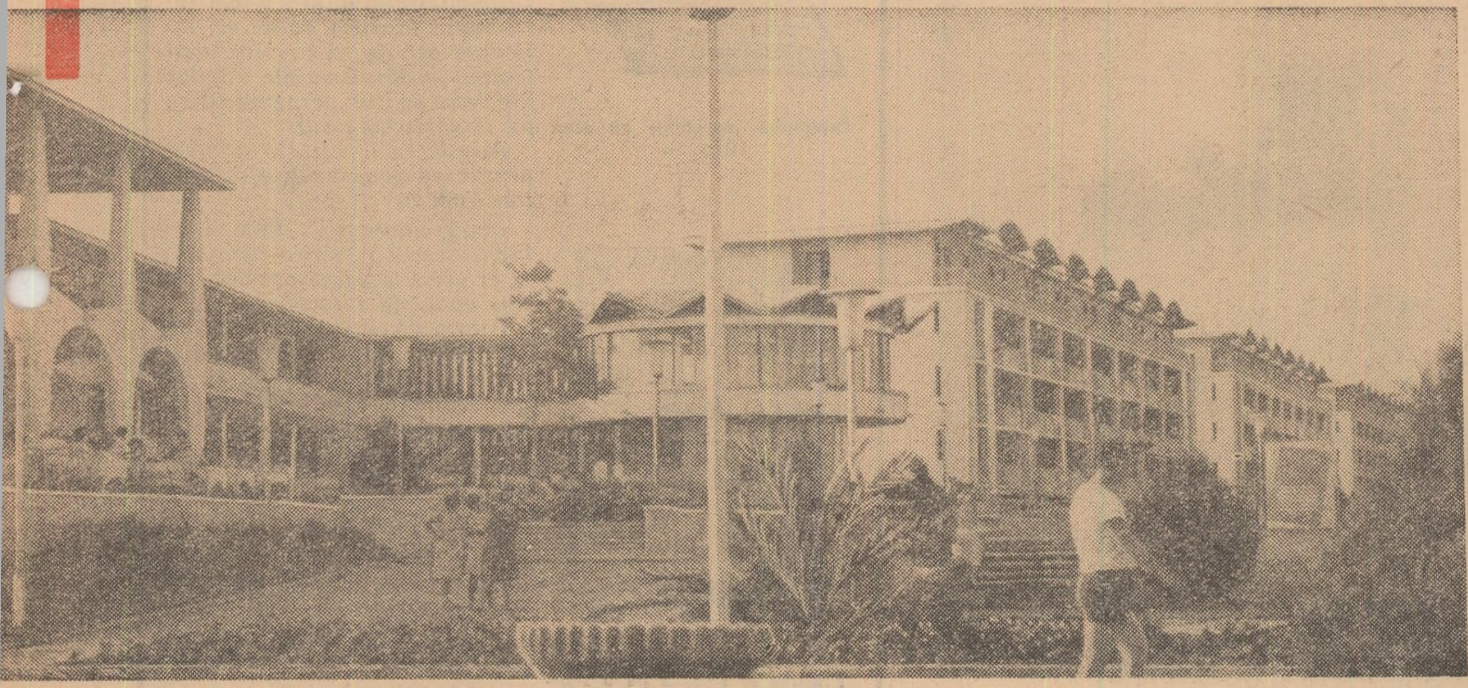
Şi acum, o altă problemă. Şi anul acesta au luat o mare extindere excursiile locale, drumeţiile. Sute de mii de pionieri şi şcolari vor străbate meleagurile ţării în lung şi în lat participînd la excursiile regionale de 3—5 zile şi interregionale de 5—10 zile, la excursiile pentru vizitarea Capitalei şi a litoralului Mării Negre. Acestea îi vor ajuta să cunoască şi mai mult frumuseţile şi bogăţiile ţării, monumentele şi locurile istorice, măreţele realizări înfăptuite sub conducerea partidului în patria noastră socialistă.

AL. DINU IFRIM

Zile petrecute pe litoralul însorit al Mării Negre, ca şi drumeţii prin cele mai pitoreşti locuri ale patriei — iată numai cîteva din bucuriile vacanţei.

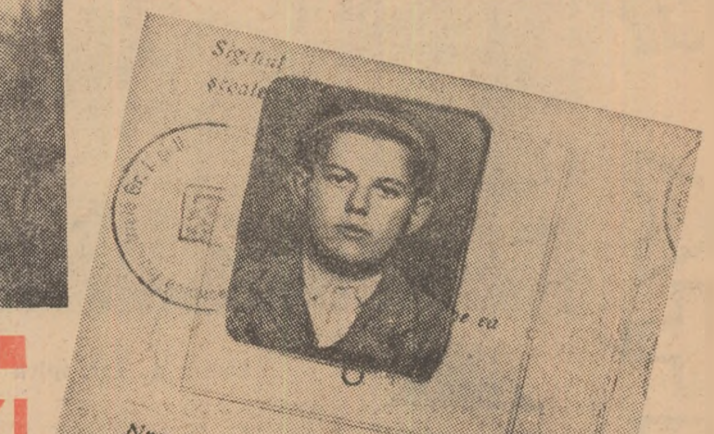

„VOSTOK-5" şi „VOSTOK-6" AU ATERIZAT CU SUCCES

În ziua de 14 iunie o nouă navă cosmică, „Vostok-5", pilotată de Valeri Bîkovski, a început să străbată spaţiul aerian. După două zile, la 16 iunie, o altă veste a uimit omenirea: o nouă navă cosmică, „Vostok-6", pilotată pentru prima oară în lume de o femeie, Valentina Tereşkova se îndrepta spre înaltul cerului. Au urmat apoi zile şi nopţi în care am luat cunoştinţă, cu bucurie şi emoţie, de zborul simultan al celor două nave cosmice, de cercetările ştiinţifice întreprinse, de modul cum funcţionează aparatele de bord, de felul cum se comportă cosmonauţii în spaţiu. Iar la 19 iunie, în conformitate cu programul de zbor stabilit, ambele nave au aterizat cu succes în regiunea dinainte stabilită de pe teritoriul Uniunii Sovietice. Şi din nou bucuria şi mîndria ne-au cuprins inimile pentru această nouă şi măreaţă victorie a geniului uman, a ştiinţei şi tehnicii sovietice.

Efectuarea cu succes a acestui zbor simultan constituie încă un pas important înainte, făcut pe calea cuceririi spaţiului cosmic de către om.

Nava cosmică „Vostok-5" s-a aflat în Cosmos cinci zile. În cele 119 ore de zbor ea a efectuat 81 de revoluţii în jurul Pămîntului, parcurgînd o distanţă de peste 3 300 000 km. Nava cosmică „Vostok-6" s-a aflat în Cosmos aproape trei zile. În cele 71 ore de zbor ea a efectuat 48 de revoluţii în jurul Pămîntului, parcurgînd o distanţă de aproximativ 2 000 000 km. În timpul zborului simultan cosmonauţii au făcut vaste cercetări ştiinţifice. În prezent, cei doi cosmonauţi, Valentina Tereşkova şi Valeri Bîkovski, se simt bine. De curînd, ei au sosit în capitala Uniunii Sovietice, unde au fost întîmpinaţi cu deosebită căldură de conducătorii partidului şi statului, de ceilalţi cosmonauţi, precum şi de un mare număr de oameni sovietici.

VOLUNTARUL DE LA BATERIA XXI

Dacă ar fi trăit, Virgil Iovănaş ar fi avut astăzi 35 de ani. El a luptat lîngă Arad, în zilele de foc ale luptelor împotriva fasciştilor, în toamna lui 1944, şi a murit ca un erou, apărîndu-şi patria. Virgil Iovănaş, elev în clasa a IV-a la Şcoala tehnică industrială din Arad, fiu de ţăran din Curtici, s-a înscris voluntar în Bateria XXI de artilerie a Regimentului 5 Apărare-antiaeriană. Iată, mai jos, o povestire scurtă a ultimelor sale clipe de viteaz.

Or fi ei mulţi...

Şirurile cenuşii-verzui ale fasciştilor înnegurau zarea. Iovănaş îi privea prin binoclu şi simţea cum, pe undeva, de-a lungul şirii spinării, îi lunecă o măzăriche de gheaţă.

— Ei, ce vezi, Iovănaş? — îl întrebă, de alături, vocea groasă a unui tunar mustăcios. Era un ţăran vînjos, de prin Ialomiţa, îmbrăcat acum în straie de cătană.

— Vin iar fasciştii... Şi-s mulţi, ca frunza!

— Te-ai speriat ?! Las' că le venim noi de hac şi ăstora. Ia numără mortăciunile alea de pe şosea...

Pagini de glorie

Mustăciosul îşi răsuci o ţigară şi Iovănaş numără încă o dată tancurile distruse, care zăceau pe şosea sau în porumbişte. Mustăciosul le zicea „mortăciuni", dar cîte obuze şi gloanţe nu aruncaseră asupra tunului lor, numai puţin mai înainte, „mortăciunile" acelea.

— Ei, cîte-s?

— 6 ...Şi-o camionetă! rîse Iovănaş.

— Ei, aşa-mi placi! se bucură tunarul. Iar de fascişti... Ce să zic? Or fi ei mulţi, dar cu noi nu le merge. De-aia şi tot vin şi vin. Vor să ne potopească prin număr. Hai, la treabă, că se-apropie...

Se repeziră la tun.

Al şaptelea

Primul lanţ de trăgători fascişti se retrăsese, lăsînd nenumăraţi morţi şi răniţi. Iovănaş şi ai lui trăseseră cu tunul în plin; ochiseră prin ţeavă, direct.

— Iovănaş! îl strigă căpitanul.

Iovănaş se tîrî lîngă comandant.

— Mustăciosul a... a... murit! repetă el, gîfîind. Lacrimi mari, rubinii în apusul roşiatic, i se prelingeau pe obraz.

— Ar fi bine, Iovănaş, să te retragi... Acum...

Nu-şi sfîrşi vorba. Un uruit asurzitor, care venea din faţă, le vesti că se apropie un tanc. Căpitanul se repezi la tun, ochi namila care se apropia şi trase. O bubuitură puternică şi din tancul hitlerist nu mai rămase decît o pălălaie uriaşă.

— Al şaptelea, Iovănaş! se auzi o voce de alături.

În clipa aceea însă, ceva ţiui ameţitor prin aer şi se prăbuşi ca un bolid lîngă tranşee.

— Un... brand... — suspină Iovănaş şi căzu, cu abdomenul ciuruit de schije, în groapa tranşeului.

. . . .

Seara, cînd veniră brancardierii, fasciştii erau de mult izgoniţi. Numai „mortăciunile" — tancurile distruse — rămăseseră, chinuite de foc, pe cîmpie. Dar Virgil Iovănaş nu mai vedea toate acestea la care contribuise şi el, dîndu-şi, într-o ultimă dovadă de curaj, viaţa sa atît de scurtă şi de tînără.

ŞT. Z.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

ION IONESCU DE LA BRAD

1818-1891

Un mare patriot și om de știință, primul agronom romîn

Din mijlocul talentatului nostru popor s-au ridicat de-a lungul timpului numeroși savanți, oameni de știință și cultură, cu dragoste pentru patrie și pentru poporul din care se trăgeau, savanți ce și-au închinat toate forțele și talentul lor cauzei nobile a înfloririi patriei. Printre ei se numără și Ion Ionescu de la Brad, primul cercetător romîn care a studiat solul, starea agriculturii și zootehniei țării noastre.

Născut la Roman, la 24 iunie 1818, încă din primii ani de școală a arătat multă rîvnă pentru învățătură. După ce a terminat Academia Mihăileană, institut secundar și superior din Iași, înfruntînd nenumărate greutăți, pleacă să-și desăvîrșească studiile în Franța. Terminîndu-și studiile, Ion Ionescu de la Brad se întoarce în țară dornic de a pune în practică cunoștințele dobîndite.

Ca profesor la Academia Mihăileană, el aduce importante contribuții la dezvoltarea științei agricole în țara noastră. Ion Ionescu de la Brad arată cum trebuie folosit pămîntul, ce plante să fie cultivate și cum să fie îngrijite. În cultura porumbului a elaborat o serie de reguli agrotehnice, dintre care unele își păstrează întreaga lor valoare și astăzi. Ion Ionescu de la Brad a militat pentru introducerea în țara noastră a uneltelor și mașinilor agricole perfecționate.

În activitatea sa științifică, Ion Ionescu de la Brad a cuprins toate domeniile agriculturii. Numeroasele lui lucrări sînt adevărate opere care își păstrează în mare parte valabilitatea și în zilele noastre. Ultimii ani ai vieții și i-a petrecut la ferma model de la Brad, unde a făcut agricultură științifică. El a căutat să răspîndească cunoștințele agronomice în rîndurile țăranilor din împrejurimi. Tot aici înființează prima școală agricolă pentru fiii de țărani.

Ion Ionescu de la Brad s-a interesat de viața țăranilor și a dus o activitate neobosită pentru apărarea intereselor lor. Din cauza dragostei sale pentru țărănime, el și-a atras ura boierimii care nu privea cu ochi buni interesul pe care acesta îl manifesta pentru truditorii pămîntului.

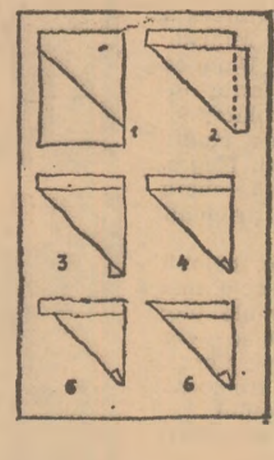
Iată de ce, pe drept cuvînt, poporul nostru cinstește în persoana lui Ion Ionescu de la Brad, un patriot înflăcărat, un mare om de știință, primul agronom romîn deschizător de drumuri noi în știința agricolă.

M. NEGREA

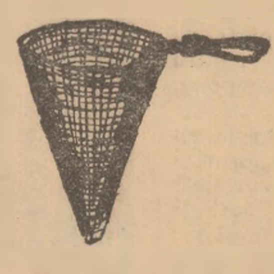

Lanuri de aur, spice bogate, iată rodul muncii agriculturii mecanizate.

Alcătuiți-vă un insectar

Plicuri pentru flori (fig. 1)

Plasa (fig. 2).

Înțeparea insectelor cu acul (fig. 3).

Fluturii se fixează pe o scîndurică (fig. 4).

Pentru colectarea insectelor cu ocazia diferitelor excursii, ne sînt necesare următoarele materiale: cutiuțe pentru strîngerea omizilor și insectelor, sticluțe cu alcool 70 de grade, tuburi de pastile pentru strîngerea insectelor și păianjenilor mici, borcănașe cu capac pentru colectarea insectelor acoperite cu perișori, plicuri confecționate din hîrtie (fig. 1) pentru colectarea fluturilor, fileu sau plasă de tifon pentru prinderea fluturilor și insectelor (fig. 2), benzină și vată.

Fluturii, după ce i-am prins, îi pregătim astfel: le apropiem aripile în așa fel, încît fețele lor superioare să fie lipite. Apoi strîngem ușor toracele între degetul arătător și degetul mare. Ținîndu-i strîns timp de 30 de secunde, fluturii mor prin sufocare fără să se zbată și fără să-și strice aripile. După aceasta se pun cîte unul în plicuri.

Prepararea insectelor și fluturilor pentru insectar

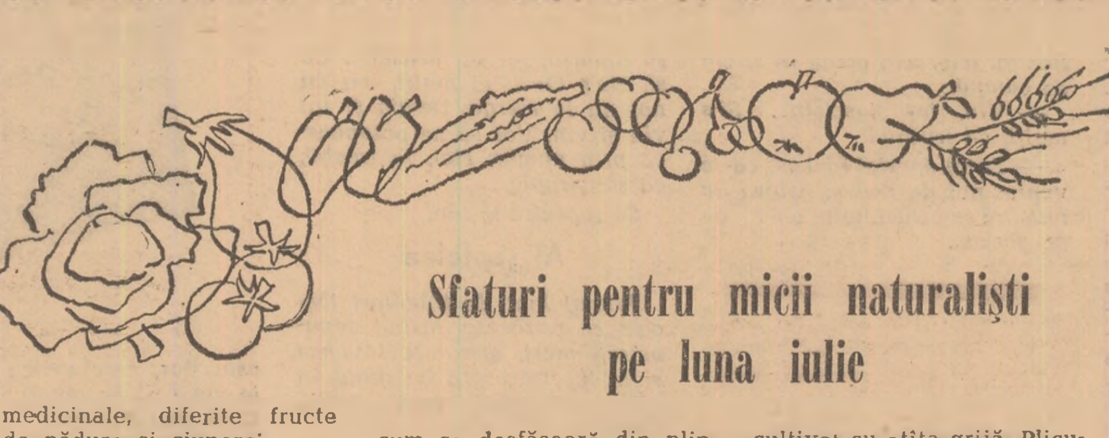
Insectele mici, larvele etc. se lipesc pe fîșii înguste de carton și apoi vor fi fixate cu ace pe o scîndură de lemn moale (fig. 3 — dreapta), iar gîndacii mari, precum și tot felul de insecte strînse în borcănașul cu benzină, vor fi fixați, de asemenea, cu ace pe scîndură (fig. 3 — stînga). Fluturii îi scoatem din plicuri și îi pregătim astfel: luăm o scîndurică de lemn moale și săpăm un șențuleț pe una din fețe, în care introducem corpul fluturelui, și-l fixăm înțepîndu-i toracele cu un ac. Întindem aripile în așa fel încît marginile din urmă ale aripilor dinainte să fie perpendiculare pe direcția corpului.

Aripile se fixează în această poziție cu două benține de carton (fig. 4).

După cîteva zile, fluturii se înțepenesc cu aripile orizontale și pot fi scoși și aranjați într-o cutie de insecte.

Pentru alcătuirea insectarului propriu-zis avem nevoie de o cutie de lemn al cărui fund este confecționat din lemn moale, iar capacul din sticlă sau celofan. În interiorul cutiei (pe fundul ei) lipim mici etichete care să arate numele insectei, locul și data cînd a fost prinsă. În mijlocul etichetei sau în partea ei de sus, înfigem un ac care străpunge în același timp și toracele insectei.

I. ROVENȚA

Sfaturi pentru micii naturaliști pe luna iulie

În vacanță, micii naturaliști au un prilej minunat de desfășurare a unei bogate activități. În excursii sau tabere, la munte sau la mare, mii de specii de plante din bogata floră a patriei noastre îi așteaptă pe micii botaniști să le colecteze, să le preseze și apoi să le așeze în ierbarele lor. Colectînd plante veți observa zburînd din floare în floare fluturi în toate culorile curcubeului, iar dacă veți privi mai cu băgare de seamă prin iarbă sau prin copaci, veți întîlni gîndaci sidefați, ori verzi ca adincurile oceanelor, alteori negri, cu reflexe roșietice. Iată un prilej minunat de a vă întocmi insectare. Pentru muzeul vostru puteți colecta animale mici (reptile și batracieni) pe care să le montați în preparate anatomice, bucăți din scoarța diferiților copaci pentru alcătuirea unei colecții, plante medicinale, diferite fructe de pădure și ciuperci.

În această perioadă pe terenul experimental, sub razele fierbinți ale soarelui cresc și se coc roadele muncii voastre: cereale, fructe și legume, flori. A sosit momentul secerișului. Semințele de grîu, de orz, de ovăz, de secară — puse în pliculețe etichetate — vă vor servi ca material de însămînțare pentru anul următor. Tot acum se desfășoară din plin culesul ultimelor cireșe și vișine, al caiselor, merelor, perelor, prunelor și piersicilor timpurii, al soiurilor de struguri timpurii și foarte timpurii, al castraveților și tomatelor timpurii, al vinetelor, ardeilor și verzei de vară. Buchete mari de flori multicolore culese de pe lot vin să înfrumusețeze apartamentele celor care le-au cultivat cu atîta grijă. Pliculețele etichetate ale micilor naturaliști se umplu de mulțimea semințelor de flori, de semințe de spanac și salată, de sîmburi de cireș, corcoduș, zarzăr, iar bulbii de narcise, crini și lalele iau locul lădițelor.

Pe lîngă plivitul, prășitul și udatul culturilor, micii naturaliști execută cu multă migală în pepiniera de pomi altoiul sîmburoaselor și scot cepii pomilor altoiți anul trecut, ciupind în același timp lăstarii de altoi de un an, se face legatul și ciupitul lăstarilor la vița de vie și copilitul al doilea la tomate. În același timp cu ajutorul chimiei veți trece la combaterea bolilor și a dăunătorilor prin stropiri cu zeamă bordeleză 1% contra manei și prăfuiri cu sulf la vița de vie, stropitul al doilea la tomate, castraveți și vinete. Aplicați îngrășăminte suplimentare la pomi și viță de vie.

Pentru culturile tîrzii de toamnă, patul cald al cîmpului își așteaptă semințele de mazăre, fasole și ridichi de iarnă, iar garoafele, panselele, părăluțele și nu-mă-uita, după ce au fost semănate, se repică în răsadnițe reci sau afară în brazdă.

Prof. VIORICA DUMITRU

Ce să fiu

Frumusețea meseriei de turnător

Ca să poți scoate dintr-o bucată de fier un șurub sau o altă piesă mai complicată, trebuie fie s-o bați cu ciocanul sau s-o tai cu dalta, fie s-o ajustezi cu pila, sau s-o lucrezi la strung. Așa lucrează forjorul, lăcătușul și strungarul. Turnătorul însă procedează cu totul altfel. El ia bucata de metal și-o bagă în cuptorul de topit unde, la temperaturi adecvate, — uneori de peste 1 000 de grade ! — metalul devine lichid. Acum, turnătorul poate să-i dea ce formă vrea. Pentru asta îl face să curgă din oala de turnare (pe care a umplut-o la gura cuptorului) într-o formă dinainte pregătită. Metalul intră ca o apă roșie-albastrie și umple toate golurile formei. Și, imediat, începe să se răcească și să se închege. Din masa care mai înainte era lichidă și roșie, după răcire, după ce deschide forma, apare piesa cenușie, dură, întocmai cum și-a dorit-o.

Eu lucrez la Uzina metalurgică din Bacău, în meseria de turnător, de vreo 23 de ani. Pe cînd mi-am făcut ucenicia, uzina nu era a noastră, ci a patronilor, carora prea puțin le păsa de noi. Lucram în condiții grele. Atelierul de turnătorie era strîmt și întunecos, zi și noapte încărcat de gaze care ne sufocau. Utilajul era vechi, rudimentar. Acum lucrurile s-au schimbat complet. Turnătoria, ca de fapt întreaga uzină, a fost lărgită, reutilată. Avem o hală mare, luminoasă, cu ventilație bună, cu difuzoare. Utilajul cu care lucrăm e perfecționat. Oamenii muncesc cu tragere de inimă căci știu că muncesc pentru ei. În producție se introduc mereu metode perfecționate de muncă.

Anul trecut, de pildă, în turnătoria noastră s-a introdus metoda pregătirii formelor cu pămînt în amestec cu substanțe chimice. E o metodă nouă pe care muncitorii noștri o aplică cu succes și care a făcut să crească cu mult producția, înlăturînd rebuturile.

Din metalul topit, muncitorii din turnătoria noastră fac cele mai complicate piese pentru motoare și instalații petroliere. Și fiecare dintre ei e mulțumit de condițiile din zi în zi mai bune în care se lucrează, e îndrăgostit de meseria lui.

În cei 23 de ani de muncă, eu am calificat mulți tineri în meseria aceasta. Numai în atelierul acesta lucrează vreo șase. Și toți au îndrăgit-o și sînt mulțumiți de ea. Dacă aș fi mai tînăr și dacă ar fi să-mi aleg iar o meserie, uite, vă spun acum, după ce am practicat-o 23 de ani în șir, tot turnător m-aș face.

IOAN BOCANCEA
turnător
Uzina metalurgică, Bacău

ȘI MESERIA DE TOPITOR ESTE FRUMOASĂ

LA TELEFON, LITORALUL!

Telefonul zbîrnîie prelung.

— Alo !

— Scînteia pionierului ? Aici e tabăra de pionieri și școlari de la Năvodari. Vrem să vă transmitem cîteva vești.

— Bucuroși ! Cum vă simțiți pe litoral ? Cum e timpul ?

— E minunat ! La ora aceasta toți copiii sînt la plajă. Sîntem sănătoși și veseli.

— Aveți și de ce.

— Desigur. La Năvodari, pentru cei 2 029 copii din această serie, s-au creat toate condițiile pentru a-și petrece vacanța minunat. Masă bună, casă bună și plajă... tot bună ! În ceea ce privește activitățile recreative, sînt pe placul nostru. Nu de mult, spune Ene Bucurița, a avut loc o întrecere sportivă între cele cinci unități din tabără, la fotbal, volei ,atletism.

— Spune și despre noi, se aude în receptor un glas abia șoptit.

— Da ! O fetiță dintr-a doua mă roagă să vă transmit și despre ei ceva. Știți, am avut o întîlnire între pionieri și școlari. S-a discutat despre cravata roșie, despre cinstea de a fi pionier.

La telefon o altă voce :

— Sînt Cucu Mariana, președintă de unitate. Zborul în comun al navelor cosmice „Vostok-5" și „Vostok-6" a prilejuit în unitate mare bucurie. Am citit despre acest zbor, am discutat cu tovarășa instructoare, cu tovarășii profesori.

— Fiecare unitate are un program interesant, intervine pionierul Lizkó Barna, de fel din regiunea Mureș Autonomă-Maghiară. Plajă, baie, sport. Dar nu numai atît : vom organiza o vizită la Uzina de acid sulfuric și alta la gospodăria agricolă colectivă din Năvodari. Vom merge în drumeții. Într-o zi, la Capul Midia, în alta, la cariera de piatră.

Discuția la telefon ar fi continuat mult, căci pionierii de la tabăra din Năvodari aveau multe lucruri de spus, dar soarele și marea îi chema și pe ei. La revedere, dragi prieteni ! Să reveniți acasă sănătoși, veseli și... bronzați !

G. COSTIN

Fier vechi pentru oțelăriile patriei

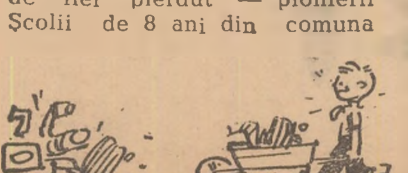
● Zilele trecute, pionierii Școlii de 8 ani din comuna **Blebea — Tg. Neamț,** au organizat două zile record de colectare a fierului vechi, reușind să strîngă cantitatea de 1 750 de kg. Fruntași în această acțiune au fost Munteanu Dumitru din clasa a V-a, Ignat Zica din clasa a VI-a, și Crăciun Dumitru din clasa a VII-a.

● Harnicii pionieri ai Școlii de 8 ani nr. 15 — **Sibiu,** au reușit ca în cursul acestui an să strîngă cantitatea de 20 115 kg de fier vechi, ocupînd în felul acesta primul loc pe oraș în această acțiune.

● Sub lozinca „Nici un gram de fier pierdut" — pionierii Școlii de 8 ani din comuna **Alioș,** raionul **Lipova,** au strîns cantitatea de 3 000 de kg fier vechi. Printre pionierii fruntași se numără și Barbu Aneta, Barbu Vasile, Savi Gheorghe, Roz Lucia, Hușa Camelia, Boici Ion și alții.

● Pionierii David Constantin, Stoica Petrică, Mandale Vasile, David Nicolae și alții din detașamentul nr. 2 de la Școala de 8 ani din comuna **Pecineaga,** raionul **Negru Vodă** sînt fruntași în acțiunea de colectare a fierului vechi. Ei au strîns cantitatea de 2 800 kg de fier vechi.

● 1 500 kg de fier vechi au reușit să strîngă numai în cîteva ore, pionierii de la Școala de 8 ani din comuna **Băilești,** raionul **Muscel.** Cei mai harnici pionieri au fost Uță Mariana, Ungureanu Florica, Popescu Dorin, Heră Ion, Chirețu Constantin, Olteanu Sorin, Damian Mioara și alții.

SPORT

Concursul republican de gimnastică a luat sfîrșit

Sîmbătă s-a desfășurat în sala Floreasca din Capitală, primul concurs republican de gimnastică rezervat copiilor de la 8 la 13 ani.

Întrecerea celor 200 de finaliști, reprezentînd diferite cluburi și asociații sportive din toată țara, a fost o luptă deschisă, palpitantă, pe măsura micilor concurenți, dovedind încă o dată că acolo unde se muncește cu entuziasm și pasiune se pot obține succese remarcabile.

O comportare frumoasă au avut-o echipele Dinamo și Olimpia (București), Școala medie nr. 1 (Lugoj) — la fete, Dinamo, Harghita (Tg. Mureș), Știința (Călărași) — băieți.

Cu acest prilej, s-au descoperit copii cu real talent, ca Popescu Mioara (Dinamo). Goriac Alina (Școala medie nr. 1 — Lugoj) și alții.

Rămîne în sarcina antrenorilor și profesorilor de educație fizică, care au înregistrat numele tinerilor gimnaști talentați, să-i îndrume mai departe, cu răbdare și grijă, pe drumul măiestriei sportive.

O ECHIPĂ CU PERSPECTIVE

Cea mai frumoasă impresie a lăsat-o publicului echipa de băieți de la clubul Dinamo, clasată pe locul I.

Toată echipa a lucrat frumos și corect, atît la bară, cît și la sărituri și sol. Fiecare concurent a dovedit în executarea mișcărilor multă siguranță. Foarte interesante au fost exercițiile libere de la sol. S-a evidențiat în mod deosebit Török Dezideriu, elev al Școlii de 8 ani nr. 26 din Capitală. Mișcările lui au demonstrat mobilitate și multă siguranță. Cînd Dezideriu a terminat exercițiile la sol, maestrul emerit al sportului Albin Moraru, sărutîndu-l pe frunte, i-a spus : „Te felicit din toată inima, mi-a plăcut fiecare mișcare executată la exercițiul liber".

Cuvinte de laudă se pot spune și despre gimnastele de la Dinamo și Petrolul (Ploiești).

La festivitatea de închidere, maestra sportului Elena Leuștean-Popescu și maestrul emerit al sportului Albin Moraru au înmînat primilor clasați premii.

NICOLAE BULGARU

LUMINIȚA

prezintă cititorilor săi în luna iulie

12 pagini de CĂLĂTORII : Nemaipomenita călătorie *de Fănuș Neagu.*

Drumeții prin ținutul natal. Tărmul frumuseții *de Ștefan Iureș.*

Un romîn în țara ghețurilor veșnice *de Viorica Huber.*

Pămînt spaniol.
Și povestirea BĂTRÎNUL DE LÎNGĂ POD *de Ernest Hemingway.*

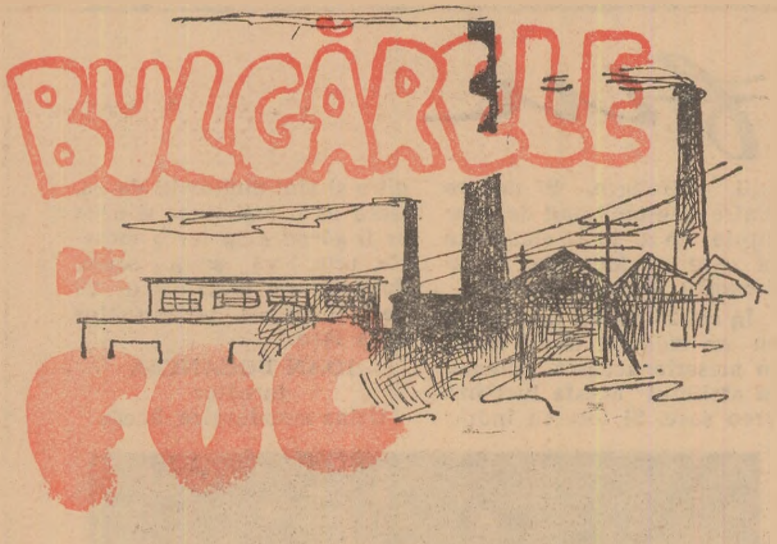
În restul numărului :
Două povestiri vesele :
Farfuria *de Octav Pancu-Iași.*

Poveste cu un cocoș *de Mircea Sîntimbreanu.*

Un cîntec pentru voi.
Pagina cărții.
În aer liber.

Încheierea concursului de jocuri distractive.

BULGĂRELE DE FOC

Într-o dimineață de mai, Ionel găsi la școală o fierbere neobișnuită. Pe culoare și în clase, elevi și eleve se îmbulzeau, vorbeau aprins. Urma să se viziteze o uzină a Capitalei.

— Mergem la Uzina „Vasile Roaită", i s-a spus.

Ionel tresări. La „Vasile Roaită" lucra tatăl său.

După puțin timp, un șir lung de copii, cu cravatele roșii fluturind la gît, plini de veselie, traversau Piața Obor. Și iată uzina! Urmăriră încîntați halele uriașe ale căror sute de geamuri luceau în scăpărări argintii. În curte, așezate rînduri-rînduri, ca la paradă, stăteau fel de fel de semănători, unele șofranii, altele ca smaraldul. Aleile erau presărate pe margini cu pomi înfrunziți și cu flori îmbobocite. Mirosul oțelului și al fontei, însoțit de cel iute al vopselei, le pătrundea plăcut în nări. Se auzea din ateliere un zgomot surd, puternic. Copiii, de obicei veseli, acum se uitau cu gravitate și curiozitate în jurul lor. Mergeau pe lîngă ziduri masive. Se fereau de cărucioarele electrice care treceau de colo-colo. Pătrunseră pe ușa unei hale. La început le-a fost greu să se dumirească de ce se întîmpla acolo. Era o secție de sudură modernă. Muncitorii, cu măști pe față, păreau astronauți. Pe mese ardeau sute de globulețe incandescente. Aparatele de sudură murmurau dulce, alinător. Băieții se grupară cîte cinci-șase și se apropiară sfioși, întrebători, de acei oameni cu chipurile ascunse. „Cît e de frumos!" gîndi Ionel și ochii îi străluciră. Pe pereții halei jucau pete luminoase de diferite culori. În aer se ridicau fuioare albăstrii de fum. Își muta cu repeziciune ochii de la jocul neastîmpărat al razelor proiectate pe tavan și pe pereți la miile de piese așezate frumos în stive, de la măștile de protecție ale muncitorilor, la salopetele lor gri, la șorțurile de piele lucioase, la mîinile lor înmănușate. Totul era așa cum bănuise el, cum visase odinioară. I se născu în inimă o dorință care nu-i mai dădea pace: să privească și el printr-o mască la unul din acele bulgărașe de foc. Dar cui să-i ceară acest lucru? Privirea îi rămase pironită pe un muncitor din apropiere. Apărîndu-și fața cu mîinile de acele razelor, păși încet spre el. Muncitorul își luă pentru cîteva clipe masca de pe față, (era frumos, avea ochii mari, albaștri), îl privi zîmbind, apoi își văzu mai departe de treabă. Numaidecît însă își scoase din nou masca:

— Fac prinsoare că ești feciorul lui Giurea. Ești ramură ruptă din el. Mă cheamă Mihalache. Cred că l-ai auzit pe tatăl tău vorbind de mine!?

— Desigur. De multe ori! spuse cu bucurie Ionel.

— Au trecut anii de cînd robotim împreună... După cum se vede, ne vizitați uzina, da? În ce clasă ești?

— Termin acum a VII-a, rosti băiatul.

— Ei, și ce cale îți alegi? Ce vrei să ajungi?

— Încă nu m-am gîndit...

— Ia dă-te mai aproape! Fii mai înfipt!

— Nene Mihalache, aș putea să văd și eu bulgărele de foc?

Nenea Mihalache zîmbi și începu să-i explice. Băiatul era numai ochi și urechi. Se trezi așezat pe scaun, cu masca pe față, cu letconul în mînă, tremurînd de emoție. Cuprins de spaimă, atinse electrodul de piesă. Nici mușchii brațelor nu și-i putea struni cum trebuie. Îi era o ciudă grozavă pe mușchii lui. Bulgărele de foc se forma numai pentru o secundă, și dispărea iar.

— Atenție, copile! Fixează cotul pe genunchi.

Ionel se strădui să-și frîneze tremurarea mușchilor. Bulgărele străluci continuu. Scînteile, ca o puzderie de mici diamante, săreau împrejur.

— Așa, așa, băiete! se auzea din ce în ce mai deslușit glasul lui nenea Mihalache. Ușor, ușor, la dreapta, capul mai sus...

Bulgărele de foc, văzut prin geamul mov, plutea parcă în înălțimi siderale, ca un astru. Băiatul se mai liniștise și reușea să urmărească ce se întîmpla. Sub bulgăre, metalul topit fierbea, șerpuia lin, se așeza uniform. Aproape că se minuna singur cum de și-a căpătat așa repede stăpînirea de sine.

— Ei, să vedem ce-a ieșit! zise nenea Mihalache, oprindu-l.

Îndepărtară zgura cu un ciocănel special. Metalul se așezase binișor, șerpuit, la intersecția pieselor. Păreau două șuvițe frumos împletite, de culoarea prunelor brumate.

Nenea Mihalache îl privi mirat:

— Ascultă, micule Giurea, te-a învățat tatăl tău să sudezi?

— Nu! E întîia oară cînd...

— Va să zică eu sînt primul care ți-am pus letconul în mînă. Foarte bine. Să știi că ai putea să te faci sudor. O să se bucure tăticul tău cînd o afla.

Tatăl însă îi zărise mai dinainte, dar nu știa ce se petrece. Se apropie cu pașii săi apăsați. Ionel, de cum îl văzu, îi sări în brațe.

— Ce s-a întîmplat? întrebă omul nedumerit.

— Tăticule, am sudat.. Știi, am sudat!...

— Chiar așa, băiete? Și n-ai stricat ceva pe aici? Atunci e bine.

— Cum s-ar zice, după trei ani de profesională, îl vom avea în secția noastră, spuse nenea Mihalache.

Și zîmbind, îi strînse mîna lui Ionel, ca unui prieten.

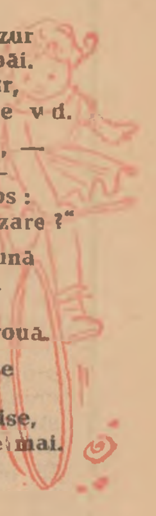
ȘTEFAN SUDINA

Ilustrație
DANA MIHĂILESCU

N. Zidarov

Copilul cu ochi de azur

Cu cercul, copilul cu ochi de azur
Aleargă și roua se sparge-n văpăi.
Pămîntu-i cărarea și, jur-împrejur,
Deschiși îi sînt munții și-ntinsele văi.

Prin tufe se iscă un vînt răcoros, —
O boare ușoară adie-n cărare —
L-ajunge și-i sare în jur bucuros:
„Te prinzi să m-ajungi pînă-n zare?"

Se naște un cîntec! În mine răsună
Un suflu de viață senină și nouă.
E-ntrînsul lăuta pădurii străbune
Și soarele-n țăndări în cupe de rouă.

Antene, movile, pîraie sînt prinse
Copiii și păsări, și cîntec de nai
În ochi ca azurul, cu gene deschise,
Și-n jocul cu cercul sub cerul de mai.

PORUMBEII

Porumbei crescuți de mine
Au zburat întîia oară
Ca un stol de albe, line
Adieri de primăvară.

Vîntule, nu porți tu oare
Bibelouri de-alabastru
Legănate pe-aripioare
Din bucăți de cer albastru?

Seara-mi gungură-n fereastră:
„Noapte bună! Somn ușor!
Mîine-n zori, spre zarea-albastră,
Te vom lua cu noi în zbor".

Cîntul lor e greu să-ncapă
Dimineața-n porumbar.
Le dau grîu și le dau apă
Dintr-al palmelor pahar.

Fie orice-ar fi să fie
Le dau drumu-n larg, să zboare
Sus, în slava azurie,
Ciugulind boabe de soare.

Traducere de M. CĂLIN

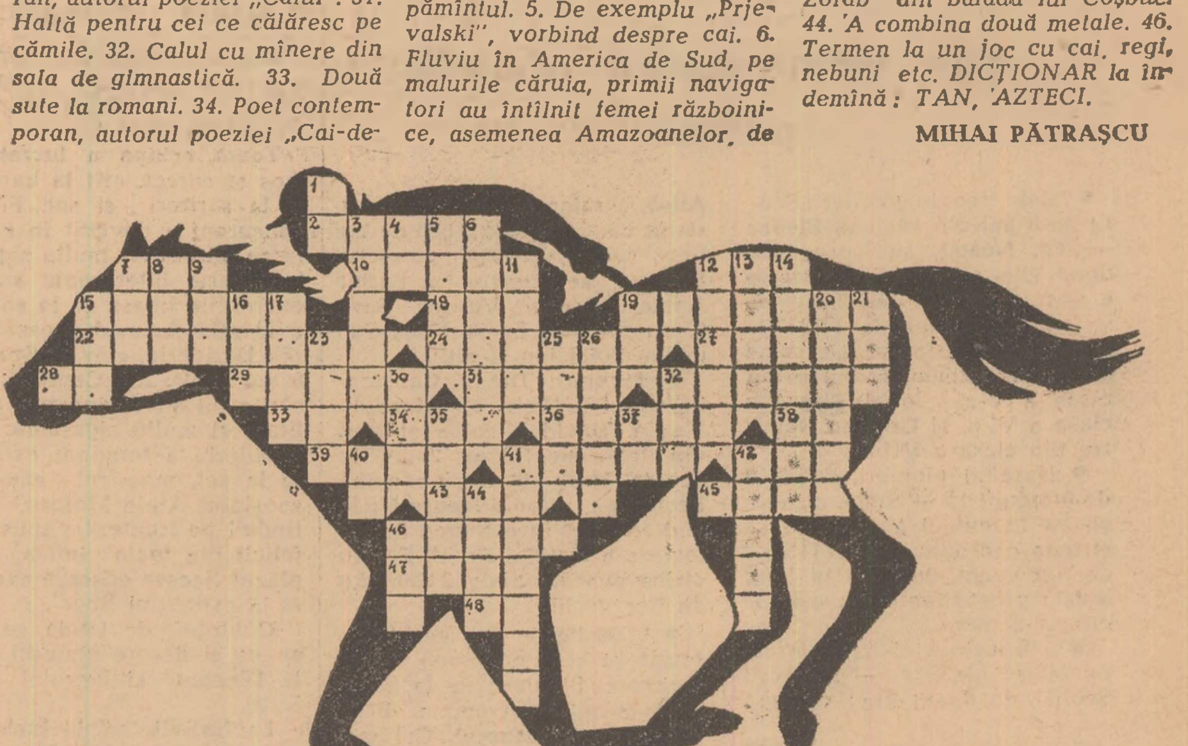
cuvinte încrucișate

Dii, căluțule!

Orizontal: 2. Te ajută să urci în șa. 7. „Volanul" călărețului. 10. „Călărețul de..." balet de compozitorul sovietic Glier. 12. Măsura lui Cuza Vodă. 15. Cai bătrîni și slabi, cu înfățișare urîtă, gloabe. 18. Trec peste obstacole. 19. Alt nume dat lui Bucefal, calul lui Alexandru Macedon. 22. Poet clasic romîn, autorul versurilor „Călăreții împlu cîmpul și roiesc după un semn / Și în caii lor sălbatici bat cu scările de lemn, / Pe copite iau în fugă fața negrului pămînt, / Lănci scînteie lungi în soare, arcuri se întind în vînt". 24. Vechii locuitori ai Mexicului a căror cucerire de către cei cîteva sute de oameni ai aventurierului spaniol Cortez, s-a datorat și faptului că nu văzuseră pînă atunci cai, de care s-au speriat. 27. Pronume nehotărît (dativ). 28. Strigăt de mînat caii. 29. Poet contemporan, autorul poeziei „Calul". 31. Haltă pentru cei ce călăresc pe cămile. 32. Calul cu mînere din sala de gimnastică. 33. Două sute la romani. 34. Poet contemporan, autorul poeziei „Cai-de-mare". 36. ... Low-Ionescu, campioană de hipism din R.P.R. 38. Teme! 39. Pictor romîn, autorul tabloului „Toreador călare". 41. Partea de dinapoi a corpului unui cal, de la șale pînă la coadă. 42. „Stol" de albine. 43. Singurii care... sar pe tabela de șah. 45. Generatoare de foc... pentru armăsarul lui Făt-Frumos. 46. Coapse. 47. Din vechea Asirie. 48. Cai fără... cap!

Vertical. 1. E mereu în frunte. 3. Pe cel cocoșat l-ați văzut într-un film sovietic. 4. Brăzdez pămîntul. 5. De exemplu „Prjevalski", vorbind despre cai. 6. Fluviu în America de Sud, pe malurile căruia, primii navigatori au întîlnit femei războinice, asemenea Amazoanelor, de unde provine și numele fluviului. 7. Ansamblu format din curele, necesare pentru a înhăma calul la un vehicul. 8. Nume turcesc. 9. Măsură chineză de greutate de circa 60 kg. 11. Măiestria dresorului. 12. A lua loc! 13. Masă de seară. 14. Cîine de vînătoare dresat să aducă vînatul stăpînului său. 15. Copacul îndrăgit de Eminescu. 1[illegible] Clar! 17. Poet romîn, autorul poeziei „Calul alb". 19. Alt îndemn pentru cai. 20. Culoarea roibilor (pl). 21. Întins. 23. Pasăre care se... recomandă (pl). 25. Sat în raionul Bîrlad. 26 „... năzdrăvan", titlul unei scrieri de Maiakovski. 30. Pline de apă. 32. Nume feminin. 35. Păr de cal... muzical! 37. Interjecție pentru vizitii. 40. „Fotoliul" călărețului. 41. Actor și dramaturg romîn, autorul piesei „Omul cu mîrțoaga". 42. Soția lui Ben-Ardun, stăpînul calului „El-Zorab" din balada lui Coșbuc. 44. A combina două metale. 46. Termen la un joc cu cai, regi, nebuni etc. DICȚIONAR la îndemînă: TAN, AZTECI.

MIHAI PĂTRAȘCU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii